

Sprawozdanie

komisyi sanitarnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w sprawie zezwolenia na powiększenie szpitala powszechnego w Białej.

Wysoki Sejmie!

Szpital powszechny w Białej, pod względem liczby pielęgowanych tam chorych a tem samem ilości dni leczenia w ciągu roku, należy do najwięcej uczęszczanych szpitali prowincjonalnych. W roku 1894 znajdowało się tam na kuracyi 1.091 osób przez 33.246 dni leczenia, a pomimo, że posiada 98 łóżek słabych, bardzo często zmuszony był zarząd szpitala odmawiać przyjęcia zgłaszającym się chorym z powodu braku miejsca.

Prawie wszyscy, nieprzyjęci do szpitala w Białej, udają się do sąsiedniego szpitala w Bielsku, gdzie obowiązująca taksa leczenia jest prawie dwa razy wyższą, niż w Białej, a skutkiem tego fundusz krajowy tutejszy, płacąc za ubogich chorych z Galicyi, ponosi prawie podwójne koszta leczenia. Chcąc temu zaradzić hudowniejsi miejscy w porozumieniu z lekarzem ordynującym z polecenia Magistratu miasta Białej wygotował plan rozszerzenia szpitala przez dobudowę częściową do istniejącego gmachu w tem sposób, aby na parterze znalazła pomieszczenie sala operacyjna i kancelarya lekarska, na piętrze zaś jedna sala dla chorych na 8 do 10 łóżek.

Podług nadesłanego do Wydziału krajowego kosztorysu, wydatek na ten cel ma wynosić 3.405 zł. 38 ct., który w zupełności pokryje fundusz rezerwowy szpitala białskiego, wynoszący obecnie około 9.000 zł.

Gdyby nie zarzuty, jakie zostały udzielone komisyi sanitarnej ze strony kompetentnej, załatwienie w mowie będącej sprawy nie podlegałoby żadnej wątpliwości. Do rzędu tych zarzutów należy:

1. Wrzekomy brak kompetencyi Wysokiego Sejmu do mięszania się w sprawę budynku szpitalnego, który ma być własnością miasta Białej.

2. Nieodpowiednie położenie szpitala istniejącego, wobec czego nosi się Rada gminna bialska z myślą wybudowania nowego szpitala własnym kosztem w miejscu stosowniejszem.

Zarzutowi ostatniemu możnaby przyznać ze stanowiska sanitarno-policyjnego zupełną słusność, gdyby z jednej strony była pewność, że Rada gminna miasta Białej

wobec złych stosunków finansowych o budowie nowego szpitala na seryo myśli a z drugiej strony, gdyby można jeszcze czekać na tę wzorową budowę wobec ogromnego przepełnienia szpitala i braku niezbędnych ubikacyj na salę operacyjną i kancelaryę.

Zarzut pierwszy, dotyczący braku kompetencyi Sejmowi obalają nie tylko prawne przepisy zawarte w ustawie z dnia 2. stycznia 1870 roku, l. 8 D. u. k. ale i historia tego szpitala, którą komisya sanitarna podaje.

W roku 1846 darował kanonik kapituły tarnowskiej ś. p. Gieldanowski miastu Białej domek pod l. 53 z wyłącznem przeznaczeniem na pomieszczenie w nim szpitala.

Już wkrótce po założeniu szpitala okazał się ów domek za szczupłym tak, że musiano wynająć w pobliżu odpowiedni lokal dla pomieszczenia zgłaszających się chorych a w r. 1875/6 wybudować obszerny dom piętrowy na gruncie przez ks. Gieldanowskiego darowanym. Koszta tej budowy i adaptacyi starego budynku w wysokości około 20 000 zł. pokryte zostały własnymi funduszami szpitala za poprzedniem przyzwoleniem Wydziału krajowego.

Gdy pierwotna budowa szpitala białskiego w r. 1875/6 jest analogiczną z projektowanem obecnie rozszerzeniem a podniesione zarzuty zdaniem komisyi sanitarnej nie ograniczają tu w niezem ingerencyi Reprezentacyi kraju, gdy potrzeby i stosunki w szpitalu białskim wymagają koniecznie zaradzenia brakom, dlatego komisya sanitarna, działając w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 21. lipca 1880 r., wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala na powiększenie przestrzeni szpitala powszechnego w Białej kosztem 3.405 zł. 38 ct.

Lwów dnia 14. stycznia 1896.

Przewodniczący:

Dr. Henryk Jordan.

Sprawozdawca:

Dr. Bernadzikowski.